

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205719
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205719.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. Č.25, 811 09 Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: 36 864 421 so sídlom Grosslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/124/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/122/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/125/2012 z a m i e t a.

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/126/2012 z a m i e t a.

Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/124/2012, 5C/122/2012, 5C/125/2012, 6C/126/2012 spojených pod číslom konania 3C/124/2012 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 700 eur z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 442,56eur pod sp. zn. 3C/124/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 v konaní 3C/124/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 110,64 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 5C /122/2012 majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy 110,64eur , návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 5C/125/2012 sa domáhal majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 110,64 eur, návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 6C/126/2012 sa domáhal náhrady škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy 110,64 eur Súd spojil na spoločné konanie podľa §112 ods.2 OSP právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 3C/124/2012, 5C/122/2012, 5C/125/2012, 6C/126/2012, pod spisovou značkou 3C/124/2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním / nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania

zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere . Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v lehote 30 dní od doručenia návrhu v konaní sp. zn. 3C/124/2012 súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora s omeškaním viac ako 63 dní, v konaní sp. zn. 5C/122/2012 navrhovateľ namietal, že súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora s omeškaním viac ako 63 dní, v konaní pod sp. zn. 5C/125/2012 navrhovateľ namietal, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora s omeškaním viac ako 75 dní, v konaní sp. zn. 6C/126/2012 rozhodol s omeškaním viac ako 88 dní. Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora . Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. V návrhu uviedol, že majetková škoda v celkovej výške 700 eur /175+175+175+175/ predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a prísl. zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 442,56 eur /110,64+110,64+110,64+110,64/, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nepravým úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej . Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur a na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom sumu 50 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo si uplatnil sumu po 175 eur za každú zo spojených vecí a táto suma by nevznikla ak by exekučný súd postupoval správne. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v sume 442,56 eur za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom exekučného súdu. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu teda 663,88 eur za rok : 12 mesiacov =55,32 eur za mesiac omeškania.

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd pojednával v neprítomnosti účastníkov, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané a ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 3C/124/2012,návrhu čl.1-4,uznesenie KS v Trenčíne 4 NcC/562/2012-16 zo dňa 22.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.11.2012 čl. 16,uznesenia o spojení vecí čl. 42,vyjadrenia odporcu zo dňa 10.1.2014 čl. 47 - 51,prílohy čl. 52 - 55,stanoviska navrhovateľa zo dňa 27.1.2014 čl. 63 - 68, rozhodnutie o námietke zaujatosti PZ navrhovateľa voči sudkyňi čl. 93,ospravedlnenia PZ navrhovateľa čl. 109,odporcu čl. 110,vyjadrenia sudcu k žiadosti o odročenie pojednávania čl. 118,pripojeného exekučného spisu sp. zn. 3Er/1116/2008 žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 29.7.2005, ktorá bola doručená OS Topoľčany 2.8.2008 čl. 1,

návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 14.7.2005 čl. 2, notárskej zápisnice N1809/2005, NZ 18708/2005 čl. 5 - 6, zmluvy o úvere zo dňa 19. 10. 2004 čl. 7 vrátane všeobecných podmienok poverenia súdu na vykonanie exekúcie zo 4.8.2005 čl. 10, návrh na zmenu súdneho exekútora zo dňa 24.9.2010, ktorý nespĺňal náležitosti návrhu čl. 11, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 3Er/1116/2008-13 zo dňa 28.10.2010 ktorým bol navrhovateľ vyzvaný na podanie riadneho návrhu na zmenu súdneho exekútora čl. 13, návrhu súdneho exekútora na zastavenie exekučného konania zo dňa 27.9.2010 čl. 14, žiadosti súdu o doručenie spisu súdnym exekútorom zo dňa 29.9.2010 čl. 15, vyjadrenia k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora čl. 26 - 27, podania riadneho návrhu na zmenu súdneho exekútora oprávneným 12.10.2010 čl. 28 a, uznesenia OS Partizánke 3Er/1116/2008-29 zo dňa 9.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8.7.2011, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekučné konanie bolo zastavené, predmetné uznesenie v týchto výrokoch nadobudlo právoplatnosť 8.7.2011 čl. 29, odvolania súdneho exekútora čl. 34, dvolania oprávneného čl. 37, vyjadrenia súdneho exekútora k odvolaniu oprávneného čl. 41- 6, rozhodnutia KS v Trenčíne, ktorým bolo uznesenie OS č. k. 3Er/1116/2008 čl. 29 potvrdené vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie čl. 50, vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie čl. 55 - 56, spisu tunajšieho súdu 5C/122/2012, návrhu čl. 1 - 4, uznesenia KS v Trenčíne 17NcC/584/2012-16 zo dňa 24.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.2.2013 o námietke zaujatosti sudcu čl. 16, uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie čl. 42, pripojeného spisu 2Er/1093/2008, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená tunajšiemu súdu dňa 23.6.2005 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie z 30.5.2005 čl. 2, notárskej zápisnice N1215/2005 NZ 11854/2005 čl. 3 - 4, zmluvy o úvere zo dňa 22.4.2004 čl. 5, vrátane všeobecných podmienok, poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 4.7.2005 čl. 10, návrhu na zmenu súdneho exekútora z 24.9.2010, ktorý nespĺňal zákonné náležitosti čl. 12, uznesenia OS Partizánske č. k. 2 Er/1093/2008-13 zo dňa 28.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.9.2010 čl. 13, návrhu na zastavenie exekučného konania čl. 14, vyjadrenia súdneho exekútora k návrhu oprávneného na zmenu exekútora čl. 19 - 20, prílohy čl. 21, zaslania riadneho návrhu na zmenu exekútora oprávneným 12.10.2010 čl. 22, vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a zastavenie uznesením čl. 24, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.10.2011 v spojení s uznesením KS v Trenčíne čl. 49 vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie zo 4.11.2011, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu 9.11.2011 čl. 57 - 57, spisu tunajšieho súdu 5C/125/2012, návrhu čl. 1 - 4, uznesenia KS v Trenčíne o námietke zaujatosti sudcu čl. 16, uznesenia o spojení vecí čl. 42, pripojeného exekučného spisu 2Er/865/2008, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená tunajšiemu súdu 14.11.2006 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR/3289/06 čl. 3 - 4, poverenia na vykonanie exekúcie z 20.11.2006 čl. 8, návrhu na zmenu súdneho exekútora doručený tunajšiemu súdu 24.4.2010, ktorý nespĺňal zákonné náležitosti čl. 10, uznesenia OS Partizánske 2Er/865/2008-11 zo dňa 28.9.2010 na podanie riadneho návrhu na zmenu súdneho exekútora čl. 11, riadneho návrhu na zmenu súdneho exekútora podaného oprávneným 12.10.2010 čl. 13, výzvy súdu na zaslanie úverovej zmluvy z 11.11.2010 čl. 18, zaslanie úverovej zmluvy 29.11.2010 čl. 19 - 21, uznesenia o rozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora zo dňa 21.12.2010 čl. 22, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.1.2011 v spojení s uznesením KS v Trenčíne čl. 39, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4.5.2012 vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie zo 14.12.2012 čl. 51 - 52, pripojeného spisu tunajšieho súdu 6C/126/2012, návrhu čl. 1 - 4, uznesenia KS v Trenčíne o námietke zaujatosti sudcu čl. 16 zo dňa 24.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.2.2013, uznesenia o spojení vecí čl. 42, pripojeného exekučný spisu tunajšieho súdu sp.zn.4 Er/867/2008, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená tunajšiemu súdu 20.11.2006 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, opravného návrhu na vykonanie exekúcie čl. 4 - 5, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR/2059/06 zo dňa 22.6.2006 čl. 7 - 8, poverenia na vykonanie exekúcie z 21.11.2006 čl. 10, návrhu na zmenu súdneho exekútora zo dňa 24.9.2010 čl. 12, ktorý nespĺňal zákonné náležitosti, uznesenia čl. 13 zo dňa 28.9.2010, ktorým bol oprávnením vyzvaný na podanie riadneho návrhu, návrhu súdneho exekútora na zastavenie exekúcie čl. 14, podania riadneho návrhu na zmenu súdneho exekútora doručený 12.10.2010 čl. 16, vyjadrenia súdneho exekútora k návrhu na zmenu súdneho exekútora čl. 25, prílohy čl. 26, výzvy oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere zo dňa 5.11.2010 čl. 27, odpovede oprávneného na výzvu súdu z 9.12.2010 čl. 29, zmluvy o úvere čl. 30, všeobecných podmienok čl. 31, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 32 zo dňa 3.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5.10.2011 vo výroku o zastavení exekúcie v spojení s uznesením KS v Trenčíne (TN) čl. 62, ktorým bolo uznesením OS Partizánske vo výroku o zastavení exekúcie potvrdené, vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie zo 17.2.2012 čl. 71 - 72 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 10.1.2014, v ktorom žiadal návrh zamietnuť . Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil, V konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky konania, lebo v žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky tzn. nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, preto namietal , že navrhovateľ nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania , vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody, keď požadovanie paušálnych súm za spomínané všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené všetky žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné preukázať existenciu škody a úvaha pri stanovení výšky škody pri paušálnych sumách za každý deň prieťahov v konaní, ktoré si navrhovateľ uplatňuje sú len hypotetické, ďalej je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom , ktorý toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zrušil. Táto podmienka nie je splnená. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, lebo nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou, pričom v danom prípade samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy s poukazom na splnenie náležitostí § ust. § 17 ods.3 zákona č. 514/2003 Z. z. Vznik nemajetkovej ujmy právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. , pričom pocity členov riadiacich orgánov v podobe " frustrácie, úzkosti, neistoty, dôvery" sú v predmetnom konaní irelevantné v poukazom na rozsudok najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby , ktoré sa činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú , lebo im nevzniká ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov" ktoré bližšie nekonkretizoval a neupresnil v čom a ako situácia " ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má ten účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, lebo súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššie časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. V závere odporca konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal , že by činnosťou súdu došlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody a neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že súd rozhodol po uplynutí 30- dňovej lehoty a uplatnenou

majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu, teda nie sú splnené základné zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto žiadal žalobu zamietnuť.

Z listu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5NcC/6/2014 zo dňa 8.4.2014 vyplýva, že odvolací súd vrátil spis bez rozhodnutia o podaní navrhovateľa č.l.90, ktorým žiadal prikázať vec inému súdu podľa § 12 ods. 1 OSP, nakoľko v danej veci Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k.NcC/562/2012-16 zo dňa 22.10.2012 rozhodol, že sudca JUDr. Szabo je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, a taktiež rozhodol, že ostatní sudcovia Okresného súdu Partizánske nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, teda nie sú splnené zákonné predpoklady podľa § 12 ods.1 OSP, aby mohol odvolací súd rozhodnúť o prikázaní veci inému súdu. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti zákonného sudcu, túto navrhovateľ vzniesol až podaním doručeným súdu 28.2.2014, teda po uplynutí lehoty 15 dní odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený t.j. od doručenia listín.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. č. k. 3Er/1116/2008 vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. Bratislava proti povinnej U. L. vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 2.8.2005. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 1809/2005, NZ 18708/2005zo dňa 30.4.2005ktorá obsahovala sumu 22305 Sk, z toho úver a poplatok v sume 15801 Sk s úrokom z omeškania 0,25% denne od 12.2.2005 do zaplatenia. Súd vydal poverenie dňa 4.8.2005, následne oprávnený podal návrh na zmenu exekútora dňa 24.9.2010, ktorá nespĺňala zákonom stanovené náležitosti t.j. nebola podpísaná osobou oprávnenou konať za oprávneného, preto súd výzvou zo dňa 29.9.2010 vyzval oprávneného na odstránenie väd návrhu. Následne dňa 27.9.2010 podal súdny exekútor návrh na zastavenie konania, lebo u povinnej nebol zistený žiaden majetok. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora spis na základe výzvy zo dňa 29.9.2010, ktorý bol súdu doručený dňa 6.10.2010. Následne sa súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner listom doručeným súdu 19.11.2010 vyjadril k návrhu na zmenu súdneho exekútora a poukázal na to, že nie je dôvod na zmenu exekútora, lebo on zistil nemajetnosť povinnej, pričom oprávnený navrhuje poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, ktorý je bývalým zamestnancom oprávneného, preto možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti vykonávať exekučnú činnosť nezávisle a nestranné čo preukázal plnomocenstvom zo dňa 18.9.2006 z ktorého vyplýva, že Mgr. Rudolf Krutý bol poverený konateľom oprávneného ako zamestnanec na zastupovanie spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. v konaniach pred súdnymi exekútormi a na úkony s tým súvisiace. Až dňa 12.10.2010 podal oprávnený riadny návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom súd dňa 9.12.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2011. Krajský súd v Trenčíne uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie potvrdil uznesením č.k. 19CoE/79/2011-50zo dňa 31.5.2011, keď dôvodom vyhlásenia exekúcie za neprípustnú, bolo vyhlásenie povinnej v notárskej zápisnici Mgr. Tomášom Kušnírom, ktorého na úkon splnomocnila povinná v zmluve o úvere č. 3171521 zo dňa 19.10.2004 uzatvorenej medzi oprávneným a povinnou. Zmluva bola uzavretá na vopred pripravenom formulári z čoho vyplýva, že povinná si sama dobrovoľne advokáta nevybrala a táto skutočnosť odôvodňuje obavu, že záujmy advokáta sú v rozpore so záujmami povinnej podľa § 22ods.2 Občianskeho zákonníka, teda vyhlásenie v notárskej zápisnici, ktorá je exekučným titulom je absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, preto okresný súd správne exekúciu vyhlásil za neprípustnú podľa § 57 ods. 1 písm. g/ EP. Oprávnený podal riadny návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 12.10.2010 a dňa 9.12.2010 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú, teda odpadol dôvod rozhodovať o zmene exekútora, lebo súd skúmal a zistil zákonné dôvody na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, pričom žiadne prietahy v konaní nemožno konštatovať. Taktiež na súd bola doručená aj námietka súdneho exekútora Šteinerja o zaujatosti súdneho exekútora JUDr. Krutého, ktorý bol preukázateľne zamestnancom oprávneného, čo vyplynulo z pripojeného plnomocenstva k predmetnej námietke, preto nemohol vykonávať nestranné exekúciu.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 2Er/1093/2008 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 23.6.2005na základe notárskej zápisnice N 1215/2005, NZ 11854/2005zo dňa 19.3.2005. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 4.7.2005. Dňa 24.9.2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 24.9.2010, ktorý nebol nikým podpísaný, preto súd výzvou zo dňa 28.9.2010 vyzval oprávneného na odstránenie väd podania., ktorá výzva bola doručená zástupcovi oprávneného dňa 30.9.2010. Dňa 28.9.2010 bol súdu doručený návrh súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného, preto namietal dôvodnosť návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ktorý by tiež konštatoval nemajetnosť

povinnej a podaním zo dňa 19.11.2010 súdny exekútor namietal zaujatosť súdneho exekútora JUDr. Krutého, ktorý má vzťah k oprávnenému ako zamestnanec, preto nie je nestranným exekútorom. Dňa 12.10.2010 oprávnený podal riadny návrh na zmenu exekútora na JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 13.10.2010 na predchádzajúcu výzvu súdu bol zaslaný exekučný spis súdnym exekútorom a dňa 9.12.2010 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená z tých istých dôvodov ako vo veci sp. zn. 3Er/1116/2008 toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.10.2011. Krajský súd v Trenčíne uznesenie Okresného súdu Partizánske potvrdil uznesením č.k. 19CoE/122/2011-49 zo dňa 31.8.2011, teda nebol dôvod rozhodovať o zmene exekútora, lebo súd vzhliadol dôvod na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú pre absolútnu neplatnosť vyhlásenia povinnej v notárskej zápisnici, ktorá bola exekučným titulom, pričom súd musí skúmať ex offo dôvody na zastavenie exekúcie a ak zistí takýto dôvod, exekúciu zastaví.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 2Er/865/2008 vyplýva, že navrhovateľ ako oprávnený podal dňa 14.11.2006 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2006 a vykonateľnosť dňa 31.8.2006. Tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 20.11.2006. Dňa 24.9.2010 bodal navrhovateľ ako oprávnený nejasný a nikým nepodpísaný návrh na zmenu súdneho exekútora na JUDr. Krutého. Výzvou zo dňa 28.9.2010 bol oprávnený súdom vyzvaný na podanie riadneho návrhu. Dňa 12.10.2010 doručil oprávnený súdu riadny návrh na zmenu súdneho exekútora. Výzvou zo dňa 11.11.2010 vyzval súd oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Oprávnený listom zo dňa 29.11.2010 zaslal súdu zmluvu o úvere a všeobecné podmienky. Okresný súd uznesením zo dňa 21.12.2010 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, teda súd rozhodol v lehote 30 dní po tom čo preskúmal exekučný titul a zmluvu o úvere a všeobecné podmienky o zmene exekútora, keď oprávnený zaslal tieto podklady 29.11.2010 a súd 21.12.2010, teda v lehote do 30 dní rozhodol o zmene exekútora, teda v zákonom stanovenej lehote, keď mal súd všetky podklady na rozhodnutie.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/867/2008 vyplýva žiadosť o udelenie poverenia bola podaná navrhovateľom ako oprávneným dňa 20.11.2006. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdom vydané 21.11.2006. Dňa 24.9.2010 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorý nespĺňal súdom stanovené náležitosti a nebol nikým podpísaný. Súd uznesením vyzval dňa 28.9.2010 oprávneného na zaslanie riadneho návrhu. Dňa 28.9.2010 zaslal súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný je nemajetný, preto navrhol exekúciu zastaviť podľa § 57 ods.1 písm. h/ EP. Oprávnený podal riadny návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 12.10.2010. Súdny exekútor Šteiner namietal dôvodnosť tohto návrhu s poukazom na to, že aj nový exekútor by konštatoval nemajetnosť povinného a poukázal na zaujatosť súdneho exekútora ako zamestnanca oprávneného čo preukázal pripojeným plnomocenstvom preukazujúcim, že JUDr. Krutý bol zamestnancom oprávneného. Dňa 9.12.2010 zaslal oprávnený súdu zmluvu o úvere a všeobecné podmienky a súd uznesením zo dňa 3.1.2011 exekúciu zastavil, preto nebol dôvod rozhodovať o zmene návrhu na zmenu súdneho exekútora, lebo už predchádzajúci exekútor podal súdu podnet na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného. Tým, že bola exekúcia zastavená podľa § 57 ods.2 EP, lebo súd zistil, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom je nevykonateľný, preto nerozhodoval ani o zmene súdneho exekútora, čo súd v zastavujúcom uznesení zdôvodnil, teda nebol dôvod na rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora, lebo súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý súd musí skúmať ex offo.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisí a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods.6 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z. z. účinného do 31.8.2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7 a 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 1.1.2006 oprávnený môže kedykoľvek v

priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov dokazovaním v predmetnej právnej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

K námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd udáva, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom podal návrh na súd skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti /27.9.2012 /.Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný .

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že o návrhu navrhovateľa ako oprávneného v exekučnom konaní súd nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Z hľadiska posúdenia lehoty na rozhodnutie súd zistil, že v dvoch prípadoch podľa § 44 ods.6 EP účinného do 31.8.2005 lehota 30 dní neplatila a v ďalšom prípade exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v lehote 30 dní a v štvrtom prípade v primeranej lehote, keď súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, preto exekúciu ex offo zastavil a v zastavujúcom uznesení zdôvodnil, že odpadol dôvod na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Treba zdôrazniť, že súd sa zaoberá predovšetkým súladom exekučného titulu so zákonom. Ak zistí taký nesúlad exekúciu zastaví, preto už nie je dôvod na zmenu súdneho exekútora. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto rozhodovacia činnosť si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie, prípadne aj vyjadrenie povinného.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúvaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku , podľa ktorého je exekučný súd ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulité - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata.

Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie

príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Okrem toho tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je uplatňovaný nejaký nárok. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na exekúciu rozhodcovského rozsudku.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pritom medziiným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 OSP. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 OSP) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie. K takému právnomu záveru dospel aj najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5 MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013.

Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu, ale výška, akú si uplatňuje, by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V tomto prípade navrhovateľ nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu, len odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil zamietajúce uznesenie prvého stupňa čím sa stotožnil s jeho zákonnosťou. V takomto prípade by teda mohol byť daný jednak základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zavinil alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom").

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba

v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej sume, ale musí byť preukázaná, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené mzdové náklady, náklady na poštovné, telekomunikačné služby, tlač úpravu informačného systému, ktorých existencia, výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu preukázané neboli, ale bolo preukázané a naopak, že súd konal súd konal riadne a v súlade so zákonom a zákonnosť tohto postupu potvrdil aj odvolací súd potvrdzujúcim uznesením.

K tomuto tvrdeniu súd uvádza, že pri použití výkladu, aký použil navrhovateľ, by si mohli žiadať náhradu škody od štátu aj podnikatelia v súvislosti napr. so zmenou legislatívy, v dôsledku ktorých musia vykonať ich zamestnanci pracovné výkony, ktoré predtým nevykonávali, pričom ich spôsobil štát svojou legislatívnou činnosťou. Takýto výklad, je podľa názoru súdu nesprávny a nepoužiteľný.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty na rozhodnutie 30 dní, ktorá v § 44 ods.6 EP účinnom do 31.8.2005 zakotvená nebola, pričom exekučné konania 2Er/1093/2008 a 3Er/1116/2008 boli začaté za účinnosti tohto exekučného poriadku. Súd dospel k záveru, že o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v konaní sp.zn. 2Er/865/2008 bolo rozhodnuté v primeranej lehote- návrh na zmenu exekútora podaný 12.10.2010, doplnená zmluva o úvere a všeobecné podmienky 29.11.2010 a oprávnenému bolo vyhovené uznesením z 21.12.2010, teda súd rozhodol v lehote 30 dní po tom čo mal všetky podklady na spravodlivé rozhodnutie vo veci s poukazom na okolnosti prípadu. V exekučnej veci sp. zn. 4Er/867/2008 súd na návrh oprávneného na zmenu exekútora 12.10.2010 a po zaslaní oprávneným zmluvy o úvere a všeobecných podmienok dňa 9.12.2010 súd exekúciu zastavil dňa 3.1.2011, pričom v uznesení zdôvodnil, prečo nevzhliadol dôvod na samostatné rozhodnutie o zmene exekútora, lebo zistil rozpor exekučného titulu so zákonom a exekúciu zastavil ex offo podľa §57 ods.2 EP, preto nebol dôvod rozhodovať o návrhu na zmenu exekútora, taktiež treba uviesť, že oprávnený musel byť súdom vyzývaný vo všetkých prípadoch na zaslanie riadneho návrhu, lebo pôvodný návrh na zmenu exekútora nespĺňal zákonom stanovené náležitosti a dokonca ani nebol podpísaný osobou oprávnenou konať za oprávneného, pričom súd v zastavujúcom uznesení zdôvodnil, že odpadol dôvod na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Nie sú preto pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že súd rozhodol s omeškaním 63-88 dní, treba konštatovať, že v dvoch prípadoch lehota neplatila, lebo boli začaté za účinnosti EP účinného do 31.8.2005, v ďalšom prípade bolo rozhodnuté súdom do 30 dní po tom čo mohol preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom, teda v primeranej lehote a vo štvrtom prípade bolo konanie zastavené z úradnej povinnosti, keď súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, pričom zdôvodnil v zastavujúcom uznesení, že odpadol dôvod na rozhodnutie o zmene exekútora, súd prvého stupňa tak rozhodol v primeranej lehote, pričom odvolací súd sa s týmto rozhodnutím stotožnil a potvrdil ho. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru z okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnené konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, lebo nebol preukázaný základ nároku.

Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. Konštatovanie že vo veci išlo o prietah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, s cieľom v neprehľadnej, zložito formulovanými podmienkami s oslovením tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, dosiahnuť zisk, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktnie domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo takéto rozhodnutie neexistuje, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, súd vydal prvostupňové rozhodnutia v súlade so zákonom, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, preto súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske, pod č. k. 3C/124/2012, 5C/122/2012, 5C/125/2012, 6C/126/2012 spojené pod sp. zn. 3C/124/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 OSP tak že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo

konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.